

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUËSE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 8. maja 2018. godine
Ref.br.: RK 1231/18

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI126/17

Podnosilac

A.K.

**Ocena ustavnosti presude PML. br. 83/2017 Vrhovnog suda Kosova
od 26. maja 2017. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Arta Rama-Hajrizi, predsednica
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Bekim Sejdiu, sudija
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija
Gresa Caka-Nimani, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo A.K. (u daljem tekstu: podnosilac zahteva), koga zastupa advokat Suad Kuraja.

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava presudu [PML. br. 83/2017] od 26. maja 2017. godine Vrhovnog suda, koja mu je uručena 28. juna 2017. godine.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ocena ustavnosti gore navedene presude Vrhovnog suda, kojom se tvrdi da su podnosiocu zahteva povređena prava i slobode garantovana stavovima 1 i 2, člana 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav) u vezi sa stavom 2, člana 6. (Pravo na pravično suđenje) Evropske konvencije o ljudskim pravima (u daljem tekstu: EKLjP).
4. Podnosilac zahteva traži od Ustavnog suda (u daljem tekstu: Sud) da uvede privremenu meru, kojom će se obustaviti početak izvršenja kazne zatvora sve dok se ne donese odluka od strane Suda.
5. Podnosilac zahteva takođe traži da se ne objavi njegov identitet u postupku pred Sudom i obrazlaže: *“ne želim da moj slučaj bude predmet razgovora (...) jer moja supruga pati od bolesti sa dijagnozom [...]”*.

Pravni osnov

6. Zahtev je zasnovan na stavovima 1 i 7, člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, članu 22. [Procesuiranje podnesaka], članu 27. [Privremene mere], članu 47. [Individualni zahtevi] i članu 48. [Tačnost podneska] Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilima 29 [Podnošenje podnesaka i odgovora], 54 [Zahtev za uvođenje privremenih mera] i 56 [Vrste odluka] Poslovnika o radu Suda (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

7. Dana 23. oktobra 2017. godine, podnosilac je podneo zahtev Sudu.
8. Dana 25. oktobra 2017. godine, predsednica Suda je imenovala sudiju Gresu Caka-Nimani za sudiju izveštioca i Veće za razmatranje, sastavljeno do sudija: Altay Suroy (predsedavajući), Ivan Čukalović i Bekim Sejdiu.
9. Dana 10. novembra 2017. godine, Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva i tražio da podnese Sudu kopiju povratnice koja dokazuje datum kada je primio osporenu odluku. Istog datuma, Sud je dostavio kopiju zahteva Vrhovnom sudu.
10. Dana 16. novembra 2017. godine, podnosilac zahteva je podneo traženi dokument Sudu.
11. Dana 26. januara 2018. godine, podnosilac zahteva je obavestio Sud da je izvršenje kazne zatvora za njega počelo i tražio od Suda da razmotri njegov zahtev za privremenu meru.

12. Dana 28. februara 2018. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i jednoglasno iznelo preporuku Sudu o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica

13. Dana 2. decembra 2014. godine, podnosilac zahteva je u svojstvu vozača automobila udario osobu A.C. Kao posledica povreda dobijenih iz ove nesreće, A.C. je preminuo.
14. Dana 23. marta 2015. godine, Osnovno tužilaštvo je podiglo optužnicu [PP. II. br. 2928/14] protiv podnosioca zahteva za krivično delo "*Ugrožavanje javnog saobraćaja*" na osnovu stava 9, člana 378. Krivičnog zakonika Republike Kosova (u daljem tekstu: KZRK).
15. Dana 29. septembra 2016. godine, Osnovni sud je, nakon priznanja krivice od strane podnosioca zahteva na glavnom pretresu, doneo presudu [P. br. 236/15], kojom je proglasio podnosioca zahteva krivim za gore navedeno krivično delo i osudio na kaznu zatvora u vremenskom trajanju od 1 (jedne) godine, računajući i vreme provedeno u sudskom pritvoru kao što je precizirano u navedenoj presudi.
16. Na ovu presudu, podnosilac zahteva je izjavio žalbu zbog odluke o krivičnoj kazni i zbog povrede krivičnog zakona, sa predlogom da Apelacioni sud preinači presudu Osnovnog suda [P. br. 236/15], tako da podnosiocu zahteva izrekne blažu kaznu ili uslovnu kaznu. S druge strane, apelacioni tužilac je podneskom [PPA/II.br. 1476/2016], predložio da se žalba optuženog, odnosno podnosioca zahteva, odbije, kao neosnovana.
17. Dana 28. februara 2017. godine, Apelacioni sud je doneo presudu [PA1. br. 1444/2016], kojom je, po službenoj dužnosti, preinačio presudu Osnovnog suda tako što je ponovno odredio krivično delo koje je počinio podnosilac zahteva, tako što ga je proglasio krivim za krivično delo "*Ugrožavanje javnog saobraćaja*" propisano u stavu 9, člana 378 u vezi sa stavovima 6 i 1 istog člana KZRK-a, navodeći, shodno tome, da je krivično delo izvršeno iz nehata. Apelacioni sud nije preinačio odluku o kazni, dok je žalbu podnosioca zahteva odbio, kao neosnovanu.
18. Protiv presude Apelacionog suda [PA1. br. 1444/2016], podnosilac je podneo zahtev za zaštitu zakonitosti Vrhovnom sudu, pozivajući se na bitne povrede odredaba krivičnog postupka i povrede krivičnog zakona. U međuvremenu, državni tužilac je podneskom [KMLP.II.br. 58/2017] predložio da se žalba optuženog, odnosno podnosioca zahteva, odbije, kao neosnovana.
19. Dana 26. maja 2017. godine, Vrhovni sud je doneo presudu [PML. br. 83/2017], kojom je odbio zahtev za zaštitu zakonitosti podnosioca zahteva, kao neosnovan. Vrhovni sud je potvrdio odluke nižih stepena i odgovorio na argumente podnosioca zahteva u vezi sa navodnim povredama Zakona o krivičnom postupku Kosova (u daljem tekstu: ZKPRK).
20. Dana 28. avgusta 2017. godine, Osnovni sud je na osnovu Zakona o izvršenju krivičnih sankcija izdao nalog [PED. br. 143/2017], kojim se podnosiocu zahteva

naložilo pojavljivanje u Korektivnom centru u Dubravi. Podnosilac zahteva je tražio od Osnovnog suda odlaganje početka izdržavanja kazne zatvora.

21. Dana 14. septembra 2017. godine, Osnovni sud je rešenjem [PED. br. 143/2017], odbio zahtev podnosioca, kao neosnovan, sa obrazloženjem da isti nije ispunjavao uslove navedene u relevantnim odredbama Zakona o izvršenju krivičnih sankcija.
22. Dana 17. januara 2018. godine, podnosilac zahteva je počeo da izdržava kaznu zatvora u Korektivnom centru u Dubravi.

Navodi podnosioca

23. Podnosilac zahteva osporava presudu [PML. br. 83/2017] od 26. maja 2017. godine Vrhovnog suda, tvrdeći da mu se ovom presudom krše prava garantovana stavom 1 i 2, člana 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava u vezi sa stavom 2, člana 6. (Pravo na pravično suđenje) EKLjP-a.
24. Podnosilac zahteva navodi da suđenje u njegovom slučaju nije bilo pravično i nepristrasno, s obzirom da je osporena presuda doneta u suprotnosti sa odredbama KZRK-a i ZKPRK-a.
25. U prilog ovoj tvrdnji, podnosilac zahteva prvo navodi povredu stava 2, člana 137 u vezi sa tačkom 2.1, stava 2, člana 384. ZKPRK-a, jer mu nije omogućen prigovor za izbor veštaka kod sudije u predpretresnom postupku, jer prema navodu, on nije bio obavешten i samim tim, samo je tužiocu data mogućnost ovog prigovora pre donošenja rešenja za izbor veštaka, što je rezultiralo, prema navodu, bitnom povredom odredaba krivičnog postupka, pošto Sud nije primenio odredbe KZRK-a ili ih je pogrešno primenio.
26. Drugo, podnosilac zahteva navodi da je osporena presuda doneta uz povredu tačke 7.1 stava 7, člana 233. ZKPRK-a sporazuma o priznanju krivice, jer bi u ovom slučaju okrivljeni, odnosno podnosilac zahteva, mogao lakše da se osudi, a s obzirom da se takva odredba nije primenila, prema podnosiocu zahteva, povređene su odredbe krivičnog postupka, koje su uticale na zakonitost sudske odluke, kao što je to propisano u stavu 1.3 stava 1 član 432. ZKPRK-a.
27. Treće, podnosilac zahteva smatra da je osporena presuda u suprotnosti sa članom 439. ZKPRK-a, jer je doneta na značajnim sumnjama u pogledu tačnosti utvrđenih odlučnih činjenica, što je rezultiralo bitnom povredom odredaba krivičnog postupka kao što je pripisano u članu 384. ZKPRK-a.
28. Na kraju, podnosilac zahteva traži od Suda da se njegov zahtev proglaših prihvatljivim; da se proglaših nevažećom osporena presuda Vrhovnog suda; da se naloži Vrhovnom sudu da donese novu presudu kojom se poništavaju odluke Apelacionog suda i Osnovnog suda i da se predmet vrati na ponovno suđenje.

Prihvatljivost zahteva

29. Da bi razmotrio zahtev podnosioca, Sud prvo treba da oceni da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti, propisane u Ustavu i dalje utvrđene u Zakonu i Poslovniku.
30. U tom smislu, Sud se poziva na stavove 1 i 7, člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, koji propisuju:

“1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.

[...]

7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom.”

31. Sud takođe razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti, kao što je propisano u Zakonu. S tim u vezi, Sud se poziva na članove 47. [Individualni zahtevi], 48. [Tačnost podneska] i 49. [Rokovi] Zakona, koji propisuju:

Član 47 [Individualni zahtevi]

„1. Svaka osoba ima pravo da od Ustavnog suda zatraži pravnu zaštitu ukoliko smatra da njena Ustavom zagarantovana prava i slobode krši neki javni organ.

2. Osoba može da podnese pomenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva“.

Član 48 [Tačnost podneska]

"Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori“.

Član 49 [Rokovi]

“Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku (...).U svim ostalim slučajevima, rok počinje na dan javnog objavljivanja odluke ili akta (...).”

32. Što se tiče ispunjenja ovih zahteva, Sud utvrđuje da je podnosilac zahteva ovlašćena stranka, koja osporava akt javnog organa, odnosno presudu Vrhovnog suda (PML. br. 83/2017] od 26. maja 2017. godine, nakon što je iscrpeo sva pravna sredstva propisana zakonom. U tom smislu, zahtev podnosioca je u skladu sa uslovima

propisanim u stavovima 1 i 7, člana 113. Ustava i u članu 47. Zakona. Podnosilac zahteva je takođe naveo osnovna prava i slobode za koje tvrdi da su povređena u skladu sa zahtevima iz člana 48. Zakona i podneo je zahtev u skladu sa rokovima pripisanim u članu 49. Zakona.

33. Pored toga, Sud razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti utvrđene u pravilu 36 [Kriterijum o prihvatljivosti] Poslovnika. Pravilo 36 (1) Poslovnika propisuje uslove na osnovu kojih Sud može razmotriti zahtev, uključujući i uslov da zahtev nije očigledno neosnovan. Konkretno, pravilo 36 propisuje:

“(1) Sudu je dozvoljeno da rešava zahtev:

[...]

(d) ako je zahtev prima facie opravdan ili nije očigledno neosnovan.

(2) Sud proglašava zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključi:

(d) da podnosilac zahteva nije u dovoljnoj meri potkrepeo svoju tvrdnju. [...]”.

34. Sud podseća da podnosilac zahteva tvrdi povredu stavova 1 i 2, člana 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava u vezi sa stavom 2, člana 6. (Pravo na pravično suđenje) EKLJP-a, pošto smatra da njegovo suđenje nije bilo pravično i nepristrasno.
35. Tvrdnju o povredi njegovih prava na pravično i nepristrasno suđenje garantovano članom 31. Ustava u vezi sa članom 6. EKLJP-a zasniva na navodnim povredama odredaba KZRK-a i ZKPRK-a, posebno u pogledu: a) mogućnost osporavanja određivanja veštaka u predpretnom postupku; b) visine izrečene kazne, uzimajući u obzir priznavanje krivice, i c) tačnosti odlučnih činjenica na kojima je doneta osporena presuda.
36. U tom smislu, Sud primećuje da podnosilac zahteva, pored gore navedenih povreda Ustava i EKLJP-a, on u suštini tvrdi povredu članova 137.2 u vezi sa 384.2.2.1; 233.7.7.1 u vezi sa 432.1.1.3 i 439 u vezi sa 384.2. ZKPRK-a.
37. Sud smatra da je podnosilac zahteva izgradio svoj slučaj na pravnoj osnovi, odnosno na pogrešnoj primeni i tumačenju KZRK-a i ZKPRK-a. Sud podseća da se ove tvrdnje odnose na oblast zakonitosti i kao takve ne spadaju u nadležnost Ustavnog suda, te stoga, u principu, ne mogu da se razmatraju od strane Suda. (Vidi: slučaj KI56/17, podnositeljka zahteva: *Lumturije Murtezaj*, rešenje o neprihvatljivosti od 18. decembra 2017. godine, stav 35).
38. Pored toga, Sud smatra da podnosilac zahteva nije dokazao da su postupci u Vrhovnom sudu ili drugim redovnim sudovima bili nepravični ili proizvoljni ili da su njegova osnovna prava i slobode zaštićena Ustavom i EKLJP-om povređena zbog pogrešne primene ili tumačenja gore navedenih odredbi KZRK-a i ZKPRK-a. Sud podseća da je način primene i tumačenja određenih odredbi primenjivog zakona u

nekom konkretnom slučaju pitanje zakonitosti. Podnosilac zahteva nije uspeo da dokaže nijedno ustavno pitanje svojim argumentima iznetim pred ovim Sudom. (Vidi: slučaj KI56/17, podnositeljka zahteva: *Lumturije Murtezaj*, rešenje o neprihvatljivosti od 18. decembra 2017. godine, stav 36; slučaj KI63/16, podnosilac zahteva: *Astrit Pira*, rešenje o neprihvatljivosti od 8 avgusta 2016. godine, stav 44, i vidi, takođe: spojene slučajeve KI150/15; KI161/15; KI162/15, KI14/16, KI19/16, KI60/16 i KI64/16, podnosioci zahteva: *Arben Gjukaj, Hysni Hoxha, Driton Pruthi, Milazim Lushtaku, Esat Tahiri, Azem Duraku i Sami Lushtaku*, rešenje o neprihvatljivosti od 15. novembra 2016. godine, stav 62).

39. Pored toga, Sud ocenjuje da je Vrhovni sud detaljno obrazložio i konkretno obradio sve tvrdnje podnosioca zahteva u vezi sa bitnim povredama ZKPRK-a.
40. Prvo, što se tiče tvrdnje podnosioca zahteva o povredi stava 2, člana 137. ZKPRK-a u vezi sa tačkom 2.1 stava 2 člana 384 istog Zakonika, jer nije bio obavешten i stoga mu nije bilo omogućeno da se protivi izboru veštaka pred predpretnim sudijom pre donošenja rešenja o određivanju ovog veštaka, Sud primećuje da ove tvrdnje u smislu člana 137. ZKPK-a, podnosilac zahteva po prvi put pokreće pred Ustavnim sudom. Iz spisa predmeta podnetim Sudu od strane podnosioca zahteva, proizilazi da on nikada nije pokrenuo ove tvrdnje pred redovnim sudovima. Shodno tome, podnosilac zahteva nije omogućio redovnim sudovima da ocene takve tvrdnje u skladu sa načelom supsidijarnosti i suštinskim iscrpljivanjem pravnih sredstava pre podnošenja zahteva pred ovim Sudom.
41. U tom smislu, Sud podseća da se pravilo iscrpljivanja (i u suštinskom aspektu) zasniva na načelu supsidijarnosti i ima za cilj da omogući redovnim sudovima da spreče ili isprave navodnu povredu Ustava ili EKLJP-a. (Vidi: slučaj KI41/09, podnosilac zahteva: *Univerzitet AAB-RIINVEST SH.P.K.*, rešenje o neprihvatljivosti od 21. januara 2010. godine, stav 16; vidi, i: slučaj *Selmouni protiv Francuske* ESLJP-a, br. 25803/94, presuda od 25. novembra 1996. godine, stav 74).
42. Drugo, što se tiče tvrdnje podnosioca zahteva o povredi tačke 7.1. stava 7, člana 233 ZKPRK-a sporazuma o priznanju krivice i oceni olakšavajućih i otežavajućih okolnosti, Vrhovni sud je istakao:

“U konkretnom slučaju, kao što proizilazi iz spisa stvari, oba suda, su predviđene okolnosti iz odredbi članova 73 i 74 KZK ocenili na pravičan i potpun način i u prisustvu ovih okolnosti, prvostepeni sud nije našao da u konkretnom slučaju ima osnova za primenu odredbi za ublažavanje kazne i preko instituta merenja kazne u smislu gore navedenih odredbi, je izvršio individualizaciju kazne, za koje je i dao razloga, koje je potvrdio i drugostepeni sud, a koje kao pravične i zakonite priznaje i ovaj sud.”

43. Pored toga, što se tiče posebne tvrdnje o povredi člana 233. ZKPRK-a, Vrhovni sud je, između ostalog, obrazložio:

“Ne stoji navod da je povređena odredba člana 233 stav 7. 1 ZKPK. Gore navedena odredba predviđa da kada okrivljen postigne sporazum za priznavanje krivice na sudskoj raspravi, može da se kazni najmanje 90 % od minimuma

kazne određene za krivično delo, dakle ovo je samo jedna zakonska mogućnost a ne imperativna odredba. Zato, bilo je na diskreciji suda da u okviru ocenjenih okolnosti u konkretnom slučaju, da odluči za jedno eventualno ublažavanje [...]”.

44. Treće, i na kraju, navodi da je osporena presuda u suprotnosti sa članom 439. ZKPRK-a, jer je doneta na značajnim sumnjama u pogledu tačnosti utvrđenih odlučnih činjenica, Vrhovni sud je u celosti obradio svoju odluku, rešavajući sve navode podnosioca zahteva i zaključujući da je zahtev za zaštitu zakonitosti neosnovan.
45. Shodno tome, Sud smatra da je podnosilac zahteva imao dovoljno mogućnosti da predstavi pred redovnim sudovima sve tvrdnje o povredi ZKPRK-a ili drugih odredaba krivičnog zakona. S tim u vezi, Sud smatra da su njegovi argumenti redovno saslušani i da su ih ispravno razmotrili Apelacioni sud i Vrhovni sud; i postupci su, posmatrani u celosti, bili pravični, a donete odluke detaljno obrazložene. (Vidi: slučaj KI56/17, podnositeljka zahteva: *Lumturije Murtezaj*, rešenje o neprihvatljivosti od 18. decembra 2017. godine, stav 40).
46. Sud ističe da nije njegov zadatak da se bavi greškama u činjenicama ili zakonu navodno počinjenim u redovnim sudovima tokom ocene dokaza ili primene zakona (zakonitosti), osim i u meri u kojoj su mogle povrediti prava i slobode zaštićene Ustavom (ustavnost). On sam ne može da oceni zakon koji je doveo dotle redovan sud da usvoji jednu umesto neke druge odluke. U suprotnom, Sud bi delovao kao sud „četvrtog stepena“ što bi rezultiralo prevazilaženjem granica postavljenim pod njegovom jurisdikcijom. U stvari, uloga je redovnih sudova da tumače i primenjuju relativna pravila procesnog i materijalnog prava. (Vidi: slučaj *Garcia Ruiz protiv Španije*, ESLJP, br. 30544/96, od 21. januara 1999. godine, stav 28 i vidi, i: slučajeve KI70/11, podnosioci zahteva: *Faik Hima, Magbule Hima i Bestar Hima*, rešenje o neprihvatljivosti od 16. decembra 2011. godine, i KI56/17, podnositeljka zahteva: *Lumturije Murtezaj*, rešenje o neprihvatljivosti od 18. decembra 2017. godine, stav 41).
47. Sud dalje primećuje da se podnosilac zahteva ne slaže sa ishodom postupka pred redovnim sudovima, odnosno činjenicom da se kazna izrečena protiv njega nije dodatno ublažila i da će se kao takva izvršiti. Međutim, nezadovoljstvo podnosioca zahteva sa ishodom postupka od strane redovnih sudova ne može samo po sebi da pokrene tvrdnju o povredi prava na pravično i nepristrasno suđenje. (Vidi: *mutatis mutandis*, *Mezotur - Tiszazugi Vizigazdalkodasi Tarsulat protiv Mađarske*, ESLJP, br. 5503/02, presuda od 26. jula 2005. godine, stav 21; vidi, i: slučaj KI56/17, podnositeljka zahteva: *Lumturije Murtezaj*, rešenje o neprihvatljivosti od 18. decembra 2017. godine, stav 42).
48. Sud primećuje da podnosilac zahteva nije objasnio kako je i zašto presuda Vrhovnog suda mogla povrediti njegova ustavna prava. On je samo naglasio da je došlo do povrede ustavnih prava, međutim, sve svoje navode je zasnovao na povredi odredaba KZRK-a i ZKPRK-a, a da nije dokazao njihovu povezanost na ustavnom nivou. Podnosilac zahteva nije pružio nijedan *prima facie* dokaz, koji bi ukazao na povredu njegovih ustavnih prava u pogledu jednake zaštite pred zakonom ili pružanja

pravičnog i nepristrasnog suđenja. (Vidi: *Trofimchuk protiv Ukrajine*, ESLJP, br. 4241/03, presuda od 28. oktobra 2010. godine, stavovi 50-55).

49. Kao rezultat toga, Sud smatra da podnosilac zahteva nije potkrepio tvrdnje da su odgovarajući postupci na bilo koji način bili nepravični ili proizvoljni i da su osporenim odlukom povređena prava i slobode garantovane Ustavom i EKLJP-om. (Vidi: *mutatis mutandis, Shub protiv Litvanije*, ESLJP, br. 17064/06, odluka od 30. juna 2009. godine).
50. Prema tome, Sud utvrđuje da zahtev podnosioca nije ispunio uslove prihvatljivosti utvrđene Poslovníkom, jer je zahtev očigledno neosnovan na ustavnoj osnovi, s obzirom da iznete činjenice ni na koji način ne opravdavaju tvrdnju o povredi ustavnog prava i podnosilac zahteva nije dovoljno potkrepio svoj navod o ustavnim povredama.
51. Kao rezime, Sud zaključuje da je zahtev očigledno neosnovan na ustavnim osnovama i u skladu s pravilom 36 (1) (d) i (2) (d) Poslovníka, mora biti proglašen neprihvatljivim.

Zahtev za privremenom merom

52. Sud podseća da podnosilac zahteva traži od Suda i uvođenje privremene mere, kojom će se obustaviti početak izvršenja kazne zatvora sve dok se ne donese odluka od strane Suda.
53. Sud ponavlja zaključak da je zahtev podnosioca proglašen neprihvatljivim, kao očigledno neosnovan. Prema tome, u skladu sa gore navedenim nalazima i u skladu sa članom 116 (2) Ustava, članom 27 (1) Zakona i pravilom 55 (4) Poslovníka, zahtev za privremenu meru se odbija, kao neosnovan.

Zahtev da se ne objavi identitet

54. Sud podseća da podnosilac zahteva traži da mu se ne objavi javno identitet i obrazlaže: *“ne želim da moj slučaj bude predmet razgovora ..., jer moja supruga pati od bolesti sa dijagnozom [...]”*.
55. S tim u vezi, Sud se poziva na pravilo 29 (6) Poslovníka, koje propisuje:

“Stranka koji podnosi podnesak može tražiti da se njegov ili njen identitet javno ne objavi i treba navesti razloge svog zahteva. Sud može odobriti zahtev ako utvrdi da su razlozi dobro osnovani”.
56. Uzimajući u obzir navode podnosioca zahteva da publicitet njegovog slučaja u zajednici u kojoj živi, čak i indirektno, može da utiče na njegovu porodicu, na osnovu pravila 29 (6) Poslovníka, Sud usvaja, kao osnovan, zahtev podnosioca da se njegov identitet javno ne objavi. (Vidi: slučaj KI53/17, podnosilac zahteva: X, rešenje o neprihvatljivosti od 30. oktobra 2017. godine, stav 5 i 44-46; vidi, i: slučaj KIO4/17, podnosilac zahteva: Z.K., odluka o povlačenju zahteva od 11. avgusta 2017. godine, stavovi 16-20).

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud Republike Kosovo, u skladu sa članovima 113 (1) i (7) i 116 (2) Ustava, članovima 27 (1) i 48. Zakona, pravilima 29 (6), 36 (1) (d), 36 (2) (d) i 55 (4) Poslovnika, na sednici održanoj 28. februara 2018. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA ODBIJE zahtev za privremenu meru;
- III. DA USVOJI zahtev da se ne objavi identitet;
- IV. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- V. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu, u skladu sa članom 20.4 Zakona; i
- VI. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Gresa Caka-Nimani

Predsednica Ustavnog suda

Arta Rama-Hajrizi